

Olvasó

A kistarcsai és a nagytarcsai egyházközség havilapja

ÉLŐ RÓZSAFÜZÉR ZARÁNDOKLAT

erMájus 14-én immár ötödik alkalommal, öt helyszínről, kilenc irányban indult el a fővárost körülölelő gyalogos zarándoklat.

„Béke lakozzék, falaid között és biztonság házaidban” (Zsolt 122,7)

Fő célja a közös ima hazánkért, településeinkért, saját lakóhelyünkért, családunkért.

A kistarcsai hittanos gyerekekkel a Máriabesnyőről induló útvonalon vágtunk neki a nagy útnak. A gödöllői fiatalok gitáros csapatával mentünk, így az ismert, éneklő egyházas énekek mellett sok gitáros Mária-éneket is énekelhettünk. Az utcákon az emberek kint álltak, és kíváncsian nézték a jókedvű énekes társaságot. Az éneklést többször felváltotta a rózsafüzér imádkozása, ami dombnak felfelé menet igencsak próbára tette a zarándokokat.

Első állomáshelyünk a premontrei kápolna volt, itt a reggeli zsolozsmát mondtuk el a premontrei atyákkal. Utunk Gödöllő városán keresztül a Szentháromság-templomba vezetett, ahol megpihentünk, és megvendégelték a gödöllői testvérek egy kis pogácsával. Többen itt csatlakoztak hozzánk, és együtt folytattuk utunkat az Erzsébet parkon keresztül Szent Jakab Parkfalú felé. A déli pihenőt és ebédet ebben a szép faluban tartottuk, ahol a gyerekek kipróbálták a játszótér játékeit.

Talán a legnehezebb része ezután következett a zarándoklatnak, elindultunk a mogyoródi kilátóhoz. A gyerekek már kellőképpen elfáradtak, és folyton azt kérdezték: „Ott vagyunk már? Ott vagyunk már?” De amikor megérkeztünk a Szent László-kilátókápolna tövébe, nem leheveredtek, mint mi, felnőttek, hanem rögtön megmásmázták, és a torony tetejéről kiáltoztak, milyen szép a kilátás.

Itt elmondtuk a közös imát a fővárosért, *András* atya megáldotta a várost, majd a családokért imádkoztunk és énekelünk. A zarándok csoport két ágra szétvált, és mi Kerepes felé vettük az irányt. Dimbes-dombos, csúszós utakon értünk be Szilasligetre.

Innen pedig haza kellett jönnünk, mert elsőáldozási oktatás volt a gyerekeknek. A kerepesi Szent Anna-templomban csak *Ilike* néni képviselt minket, de mint utóbb kiderült, nem egyedül, mert több kistarcsai testvér-

Tartalom:

Család éve	2
Magyar hiszekegy	4
Karitász három perc	5
Házaspár találkozó	6
Ki(s)olvasó	7
Nyári programok	8

rel találkozott. Az Élő Rózsafüzér zarándoklat másik ága Rákoskeresztúrról indult, és Kistarcsát is érintette, nálunk is megvendégelték a zarándokokat a plébánián, és többen csatlakoztak a menethez, majd feljöttek Kerepesre a püspöki misére.

Besnyőtől Kerepesig az út hossza 21 km, ami igen szép túra teljesítmény. Jó volt együtt lenni sok ismerőssel és ismeretlennel, akikkel a közös cél hozott minket össze: együtt imádkoztunk hazánkért, családjainkért. A Jóisten áldása kísért minket utunkon, ezen a gyönyörű szép májusi napon.

Méhes Zsuzsa

A CSALÁD ÉVE

A családot védeni kell

A család jelentősége minden más közösség fontosságát felülmúlja. Mivel a család jelentőségét nem győzzük hangsúlyozni, ezért fontos, hogy sokan odaálljanak a család mellé, és védjék.

A családot védi a Jóisten. Amikor a Jóisten a Tízparancsolat törvényeit megalkotta, gondolt a családi szentély védelmére, boldogságára és tisztaságára. „Atyádat és anyádat tiszteljed!” – hangzik a negyedik parancsolat. A Jóisten igazságos büntetését vonják magukra azok, akik szüleiket nem tisztelik, nem szeretik, nem gondoskodnak róluk. Jogosan bünteti a Jóisten azokat, akik idős, beteg, tehetetlen szüleiket nem ápolják, nem gondozzák, akik maradék vagyonukból kiforgatják és hagyják őket árván, elhagyatottan meghalni.

„Felebarátod házastársát ne kívánd!” A kilencedik parancsolat hivatott arra, hogy a családi élet szentélyét, egységét a hitvesi hűség biztosítsa. A teremtő Isten elgondolásában, szándékában hűség van. Mi lenne a család tagjaiból, ha mindenki kénye-kedve szerint cselekedne. A gyerekeknek hosszú időre van szükségük, míg megnőnek. Az ő nevelésük egy egész életet követel mind az édesanyától, mind az édesapától. A változások a gyermeknek a legnehezebbek, hiszen elhagyatottságot, kizártságot, idegenséget kell megélnie.

A családot védi az Úr Jézus. Jézus Krisztus a Szent Családban született. Itt növekedet, itt tanulta meg az engedelmisséget, itt kezdte el kétkezi munkájával a dolgozó ifjú, majd ember életét, itt lett felnőtté. Nyilvános működésének kezdetén itt tette az első csodáját, a kánai menyegzőn. Külön szentséget rendelt az Úr Jézus azért, hogy a férfi és a nő viszonyát rendezze, és szentségi magaslatra emelte a házasságot. Olyan házasságot rendelt, ahol a házastársak kölcsönösen szeretik egymást, hűek

egymáshoz, sőt áldozatot hoznak egymásért. Az Úr Jézus azt a házasságot védi, ahol a házasság elsődleges célja megvalósul, és gyermekek születnek. Ahol a teremtő Isten elgondolását nem akadályozzák meg, ahol vidám gyermekcsoport tölti be a házat. Ahol a szülők sokat küszködnek, de életük folytatását látják növekvő gyermekeikben.

A családi életet védi az egyház, mely a tovább élő Krisztus, tehát a Mester nyomdokain jár. Az egyház minden erejét, tekintélyét felhasználja, amit Jézustól kapott, hogy a családi élet egységét, és a benne élők biztonságát előmozdítsa. Az előfordul ugyan, hogy lelkek ezreit, néha egész közösségeket sodor el az élet, a szenvedélyek vihara az egyház élő fájáról. Az egyháznak fáj a szakadás, megsiratja a távozókat, de a családi élet védelméről nem tud lemondani. Az egyház nem zárja ki a távozókat, a templomi közösségben is helyet találhatnak. Az élet gyakran hoz váratlan változásokat, talán ezek lehetnek egyszer majd javukra. Az egyház továbbra is Isten és Jézus akaratát tartja fontosnak, ezzel teljesíti hivatását.

nem igazán édesanya, amikor az édesapa már nem igazi édesapa, hanem csupán csak pénzkereső. Hiába minden ha, nincs meg egymás között a szeretet, a megbocsátás, a megértés szelleme, ha nincs meg az egymás iránti bizalom, a megrendíthetetlen hűség. Hiába a nevelés legkülönbözőbb módja, legyen az szeretettel, büntetéssel, rábeszéléssel, ha nem látja a gyermek a jó példát, akkor minden csak ideig-óráig tart. Hiába minden, ahol nincs komoly helyállás a család minden egyes tagja részéről. A családi életet maguknak a családban élőknek kell elsősorban védeni. Vigyázni arra, hogy ősök nyomdokain tudjanak járni. A világi feladatok teljesítésében – az úgynevezett kinti életben – lehetnek feszültségek, nyüzsgés, tülekedés, verseny, keserűség, harc, de a családi életbe ezeket nem szabad hazavinni. Nem otthon kell kiadni a feszültséget.

Az otthon

A társadalomnak vannak alapvető kötelességei. Így például az is, hogy tudjon mindenki számára megfelelő otthont biztosítani. Ez alapvető szükséglet, mint a ruházat és az élelem. Sok házasságban élő vágyik az otthon után, fizikai értelemben és lelki értelemben is. Vannak az úgynevezett hajléktalanok. Nincs lakásuk, természetesen otthonuk sincs. Sokan vannak. A hajléktalanok közösségének miért nincs lakása? Talán azért, mert elváltak, és az egyik felnőttnek mennie kellett a lakásból, talán azért, mert nem volt állása, nem tudta a lakás rezsijét fizetni, talán becsapták vagy erőszakkal eltávolították. Úgy gondolom, hogy a gazdag államoknak is nehéz lenne e kérdést megfelelő megelégedettséggel kezelni. Ha lakást adna, talán hamarosan „átjátشانák” pénzért, és megint hajléktalan lenne a megsegített. Az otthonoknak nagy problémája lehet a zsúfoltság. Hány házasság

A házasságot kell, hogy védjék maguk a házasfelek. Hiába minden oldalról a védelem, ha a házasságban, a családban élők nem védik egymást. Hiába minden, ha az édesanya már

megy tönkre, mert több generáció kénytelen együtt élni. Ez akkor is probléma lehet, ha megfelelő „területük” van, megfelelő helyiségek állnak rendelkezésre, mégis „egymásba botlanak”. Mind a fiatalok, mind a középkorosztály és az idősek más-más gondolatvilágban élnek. Ez természetes. Legfeljebb arról lehetne beszélni, melyik a hasznos, a célravezető. A gondolkodó korosztály sajnos itt háttérbe kerülne. A fiatalok és az idősebb korosztály beleszólnak egymás életébe. Erre szokták azt mondani: „pokollá” tették életüket. Mi a megoldás? Az állam részéről megfelelő szabályok, segítség; tehetős, segítő szándékú szülők; a fiatalok részéről felnőtt gondolkodás, szerény magatartás, és félve írrom le: alázat.

Van önálló lakás, otthon, de be is kell rendezni. Megtehetik, mert van pénzük. Talán túlzottan sokat költenek a berendezésekre, talán vagyont érő bútorokat, csillárokat vesznek. Végül minden szép, modern, szemet gyönyörködtető. Amikor már csak lakni és élvezni kellene a családi otthont, akkor jönnek rá, hogy az két elhidegült ember szenvedési helye, mert számukra már nem otthon, hanem éjjeli menedékhelye. A családi otthont be kell rendezni, mégpedig egymás értékelésével és szeretettel.

A családról, a család megélhetéséről, az ott élők kötelességeiről sokat beszélnek és írnak állami és egyházi személyek, egyetemi tanárok és egyszerű emberek. Így is kell, jól teszik. Feltételezzük azt is, hogy írásaikban, beszédükben hangsúlyozzák azt is, hogy a családi életre, a házasságra készülni kell.

Felkészülni az önzetlen szeretetre, a másik értékelésére. Sokszor előfordul, hogy a családban a gyerekek körül forog a világ. Senkihez nem kell alkalmazkodniuk. A szülők, nagyszülők lesik a gyerekek minden vágyát, ajándékok garmadával halmozzák el őket. Óvják a fújó szélről drága gyermekeiket. Viszik, szállítják, nehogy a drágám elfáradjon. Reggel az iskolai tanítás kezdése előtt gépkocsik tömege lepi el az utakat. Jó, legyen. Ha nem jó a bizonyítvány, akkor a pedagógust

marasztalják el. Aztán egyszer csak eljön a házasságkötés ideje, a közösségi élet, a család élete. Ott pedig alkalmazkodni tudni kell. Önzetlennek lenni, lemondani az önközpontúságról. De aki húszéves koráig ezt nem szokta meg, az a közösségi életben, a családi életben nagyon nehezen boldogul. Két önző ember pedig pokollá tudja tenni egymás életét. Rövid időn belül jönnek a válogatott jelenetek. „Igen? Én csak itt gürizsek, a nagyságos úr pedig nézi a meccset a tévén. Na, gyerünk csak ki a konyhába. Nem esik le az aranygyűrű az ujjadról, ha segítesz a krumpli pucolásban!” – „Ja? Én vállalom a plusz munkát! Te pedig a fodrászodnál fél napot eltraccsolsz, vagy kocsikáztatod a gyereket, és még egy meleg vacsorával sem tudsz várni!” – „Na, hát akkor beszéljünk arról, hogy ki hozta a bútor!” – „És a lakásomba ki költözött be?” Hát erre nem lehet építeni családi otthont. Mind a ketten becsapva érzik magukat. Ebből csak feloldhatatlan nehézség és boldogtalanság származik. Aki nem azzal megy a házasságba, a családi életbe, hogy én adni akarok, boldoggá tenni a páromat, az egyszerűen alkalmatlan a házasságra. Keserűen állapította meg egy idős személy: szomorú, hogy két boldog jegyesből évek múlva két egymást mardosó hárpia lett. Az esküvő előtt a menyasszony beszélt, a vőlegény áhítatosan hallgatta. Egy évi házasság után a férj beszélt, a feleség nem hallgatta. Három év után mind a ketten beszéltek, és a szomszédok hallgatták.

Felkészülés

Fel kell készülni az állhatatosságra, a hűségre. Sok mai fiatal életében ez is hiánycikk. Váltakoztatják az iskolát, egyesületeket, csoportjaikat. Belekapnak különböző hangszerekbe, nyelvekbe, sportokba, de a legkisebb nehézség esetén abbahagyják a vállalt feladatokat. Ez még nem lenne tragikus, de aki ezt az állhatatlanságot megszokta, könnyen a családra is ráerőlteti. Nem tud kint tartani párja mellett. Főként, ha rájön, hogy nem angyallal kötött házasságot, hogy társa nagyon is emberi hibákkal küszködő személy.

Fel kell készülni arra, hogy férj vagy feleség leszek, sajátos férji, illetve feleségi erények elsajátítására. A fiú akkor lesz ideális férj, ha törekszik a határozottságra, komoly tudásra, a gyakorlati dolgokban való talpraesettségre, ha vállalkozó szellemű, bátor és merész, ha fizikailag erős, szellemileg vasidegzetű, ugyanakkor udvarias és gyengéd. Ezeket az erényeket nem az esküvő után kell elsajátítani, hanem ifjúkorban, sőt már gyermekkorban. A lánynak pedig sajátos asszonyi és anyai erényekre kell szert tennie. És ezeket sem elég asszonykorban elkezdni. Legyen második természetévé a szelídség és a figyelmesség, az áldozatkészség és a türelem. Adjon a külsejére, de ne hanyagolja el a lelki értékeket sem. Törekedjék a mély hitre, és a vonzó vallásszágra. Szeresse a házi munkát és a gyermekek nevelését. Iszonyatosan csalódik a családi életben az, aki tudatosan nem készül fel rá jellemében, erényeiben, aki azt képzei, ezek az erények maguktól teremnek.

A fiataloknak tudatosan kell felkészülniük a családi életre. A szülőknek, a nagyszülőknek támogatniuk kell a családi életre való készülésben gyermekeiket, unokáikat. A pedagógusoknak a szaktárgyakon kívül az ideális házasságra is fel kell készíteni tanítványaikat. A papoknak, a keresztény közösségeknek, lelkiségi mozgalmaknak össze kell fogniuk a jövő házastársak és szülők nevelésére.

A bizakodás és a remény gondolataival zárom írásomat. Minden nehézség ellenére bizalom tölt el, hogy sok katolikus családban él a hit, az egymás iránti szeretet és áldozatvállalás. Hogy családjaink, egyházközségeink közösséget keresve, egymásnak segítséget nyújtanak. Hiszem, hogy a valóságos család képes boldogságot ajándékozni tagjainak, és bátorító jel lesz társadalmunk számára. Hiszem, hogy a család meghirdetett évében sok szép útmutatást hallunk és olvasunk erre hivatott személyektől. Ebben a reményben imádkozunk minden magyar családjért!

*Somlai József
nyugalmozott plébános*

MAGYAR HISZEKEGY

A II. világháború után a kereszténygűlölő, bolsevik uralom évtizedei alatt mindent betiltottak, ami egy egészségesen élni akaró társadalom igényeihez természetesen hozzá tartozik. A látszat kedvéért a Nyugat felé mutatott propaganda, és a könnyen „megvezethető” proli típusú embereknek csalétekként meghagytak bizonyos ünnepszzerű alkalmakat, amiket a hatalom szellemi fertőjével átítatott annak rendje és módja szerint.

A rendelkezésükre álló összes eszközt bevetették annak érdekében, hogy a lehető legtöbbet töröljék ki a magyar-ság emlékezetéből, szívéből-lelkéből.

Azonban sokan (biztos vagyok benne, hogy akkor ez még a többséget jelentette – szüleimet és rokonságom idősebb tagjait ismerve) titokban, egy-egy gesztussal, hangsúllyal, történetek halk suttogásával, és ki tudja milyen módon tudatták az övéikkel, egymással, hogy mi is az az igazság, amihez ragaszkodniuk kell. Mert ez a ragaszkodás az önazonosságukat jelentette. Az Isten–haza–nemzet–család közös értékrendhez mindenáron való tartozás az élettel volt egyenlő. Ez a nemzedék még abban a korban született, amikor a két nagy háború között a tisztesség tisztesség volt, a jót jónak, a rosszat rossznak, a bűnt bűnnek, a szentet szentnek nevezték, a legkisebb falusi portától egészen a kormányzó rezidenciájáig! Becsüljük meg azokat, akik ebből a nemzedékből ehhez az értékrendhez tartoznak. Nagy kincs, ha szólhatunk is még hozzájuk! Minket még ők neveltek!

Az I. világháború utáni szégyenteljes békediktátum célja a magyarság totális megsemmisítése volt. Hogy ez hóhéraink szándéka ellenére nem így történt, az az isteni gondviselésnek köszönhető. Ha igaz, hogy az Isten tartott meg bennünket, magyarokat ezer esztendőn át itt, a Kárpátok alatt, akkor ez még igazabb kell, hogy legyen a rongyos XX. századra és hazug napjainkra. Hítem szerint Ő fog megtartani minket küldetésünk teljesítésére is. Természetesen ezt is el akarták felejtetni velünk.

Az 1920. június 4-i trianoni döntést követően a II. világháborúig olyan építő időszakot élt át nemzetünk, aminek révén a halálos ítéletet nem tudták végrehajtani rajtunk. Ez nem kegyelemkenyér volt, hanem óriási élet-halál harc a hóhérokkal. Ebben a harcban az egész nemzet részt vett: ki-ki a maga életével, tehetségével, adottságával, mindennapi munkájának tisztességes elvégzésével, kötelezettségének végrehajtásával. A nemzet akkor még tudott egyként gondolni a trianoni tragédiára és arra, hogy ez az igazságtalanság nem maradhat így. (A mai korra sajnos ez már nem érvényes, aminek részletezése azonban nem tárgya ennek a megemlékezésnek.)

Kiválóbbnál kiválóbb emberek biztatása kísérte ezt az óriási munkát. Most csak egyet emelnék ki, akinek személye nem igazán ismert, szellemi alkotása viszont annál inkább.

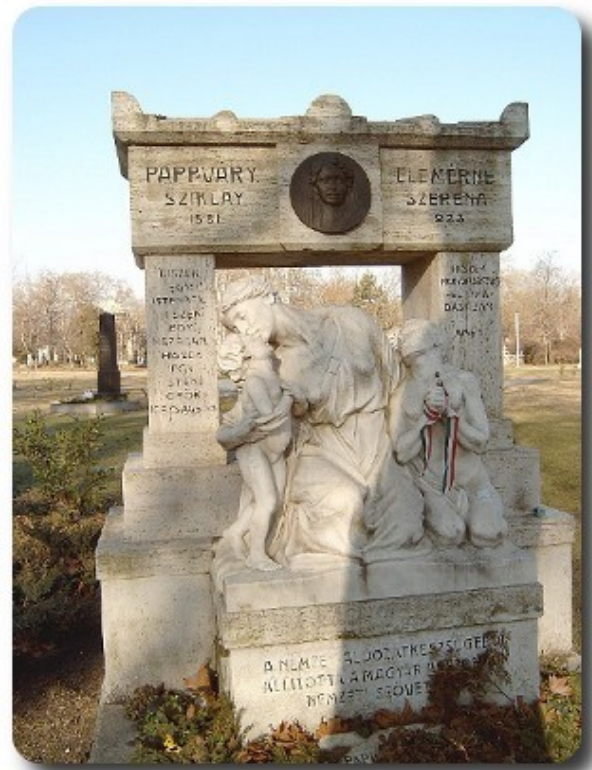
Az országcsönkítés után a nemzet önvédelmi reflexei azonnal működni kezdtek. Ennek során a Területvédő Liga és a Védő Ligák Szövetsége, melyek célja Magyarország területi integritásának megőrzése volt, a trianoni békeszerződés aláírása után pályázatot hirdetett egy maximum húsz szavas imára, fohászra, illetve egy maximum tíz szavas jelmondat megírására, amik hűen kifejezik, hogy az ország nem nyugszik bele területei elvesztésébe, és minden lehetséges módon küzdeni fog azok visszaszerzéséért.

A pályázat nyertese, „a Felvidék egy »elszakadt leánya«,” *Papp-Váry Elemérné*, született *Sziklay Szeréna* (1881–1923), két leány anyja, régi abaúji nemesi család sarja. Apja gömöri főispán volt, férje pedig honvéd ezredes. *Háborús visszhangok* címmel már korábban jelent meg verseskötete (1916). Nevét azonban a pályadíj el-

nyerése tette ismertté. Ez a figyelem készíthette arra, hogy háromsoros, díjnyertes *Hitvallás* című fohászat tizenöt szakaszos verssé formálja, melyet 1921-ben közölt az *Irredenta* című, *Heltai Jenő* és *Herczeg Ferenc* írásait is tartalmazó 24 oldalas „könyvben”.

A jelmondat kategóriában ismeretlen szerző a „*Csonka Magyarország nem ország, egész Magyarország mennyország*” jelmondata nyert.

Az ima és a jelszó kétségtelenül hatásos volt. A siker titka éppen az egyszerűség. A *Budapesti Hírlap* 1920. szeptember 12-i elemzése szerint: „Ehhez nem kell kommentár. Ezt megérti a gyermek, ettől megdobb az agastyán szíve.”

Papp-Váry Elemérné síremléke a Fiumei úti temetőben

A Magyar Hiszekegy bejárta a korabeli magyar sajtót. Ennek megzenésítésére még abban az évben pályázatot írtak ki, melyet *Szabados Béla* nyert meg. A szöveg egyes átírataiban, újrakiadásában itt-ott eltér az alábbi eredetitől (szándékosan-e vagy hanyagságból, nem ismert).

Farkas István

PAPP-VÁRY ELEMÉRNÉ: HITVALLÁS

Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában:
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában.

Ez az én vallásom, ez az én életem,
Ezért a keresztet vállaimra veszem,
Ezért magamat is reá feszítetem.

Szeretném harsogni kétkedő fülébe,
Szeretném égetni reszketők lelkébe,
Lángbetűkkel írni véres magyar égre:

Ez a hit a fegyver, hatalom és élet,
Ezzel porba zúzod minden ellenséged,
Ezzel megválthatod minden szenvedésed.

E jelszót ha írod lobogód selymére,
Ezt ha belevésed kardod pengéjébe,
Halottak országát feltámasztod véle.

Harcos, ki ezt hiszed, csatádat megnyerted,
Munkás, ki ezt vallod, boldog jövőd vetted,
Asszony, ki tanítod, áldott lesz a neved.

Férfi, ki ennek élsz, dicsőséget vittél,
Polgár, ki ezzel kelsz, új hazát szereztél,
Magyar – e szent hittel mindent visszanyertél!

Mert a hit az erő! Mert aki hisz, győzött,
Mert az minden halál és kárhozat fölött
Az élet urával szövetséget kötött.

Annak nincs többé rém, mitől megijedjen,
Annak vas a szíve minden vésszel szemben,
Minden pokol ellen, mert véle az Isten!

Annak lábanyomán zöldül a temető,
Virágdíszbe borul az eltiport mező,
Édes madárdaltól hangos lesz az erdő.

Napsugártól fényes lesz a háza tája,
Mézes a kenyér, boldogság tanyája,
Minden nemzetségén az Isten áldása.

Magyar! Te most árva, elhagyott, veszendő,
Minden nemzetek közt lenn a földön fekvő,
Magyar, legyen hited s tiéd a jövőendő.

Magyar, legyen hited, s tiéd az országod,
Minden nemzetek közt az első, az áldott,
Isten amit néked címeredbe vágott.

Szíved is dobogja, szavad is hirdesse,
Ajkad azt rebege reggel, délben, estve,
Véreddé, hogy váljon az ige, az eszme:

Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában:
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában!

KARITÁSZ HÁROM PERC – A RÁSZORULTSÁGRÓL

Elteltek a nagybőjt várakozással teli, és a húsvét ünnepi napjai. Az év ezen szakában a keresztény emberben felerősödik a szándék a jótékony adakozásra, a segítségnyújtásra. Ez szerves része a húsvétvárásnak. Ilyenkor különös felelősségérzet ébred bennünk, hogy megpróbáljuk szebbé varázsolni azon testvéreink ünnepét, akiknek hétköznapjaikban nélkülözniük kell. Az egyénileg vagy szervezeten összegyűjtött adományok nagyon sokat jelentenek azok számára, akik ilyen segítséget kapva húsvét előtt vagy kicsivel az ünnep után megismerhetik, megérezhetik a katolikus közösségek segítő, tevékeny szeretetét. Ez a lelkiület, a rászorulókkal való aktív együttérzés komoly összetartó ereje egy-egy egyházközösségnek. Ezt az erőt értékelni kell, és minduntalan meg kell köszön-

ni, amikor megmutatja magát. De álljunk meg egy pillanatra. Mit jelent az, hogy rászoruló? Vajon ki a rászoruló? Az, aki ebédjét nem azért fejezi be, mert jól lakott, hanem mert kiürült a kicsinyke tál, s aki gyermekeinek holnap is ugyanaz a pulóver ad majd alig kis meleget, ami tegnap és ma, mert nincs másik? Válaszunk határozott, gondolkodás nélküli igen. De nem bizonytalanodunk-e el, ha megtudjuk, hogy ez a félig üres hasú család szerény, de igazi szeretetben elfogyasztott vacsorája után megfogja egymás kezét, és őszinte fohással köszöni meg az Atyának azt a kicsit is amit kapott, és őszinte hittel, az Isten kegyelmébe vetett feltétlen bizalommal gondol a holnapra? Mi tudunk így hinni? Tudunk így szeretni? Meg tudjuk fogni egymás kezét? Nem mi vagyunk a rászorulók?

Mindenkinek van valamije, amiből más hiányt szenved, amit meg tud osz-

tani mással. Van, aki lisztet, cukrot, olajat tud adni, mert van, de van aki, egy kedves pillantást, egy simogatásba csomagolt csöppnyi szeretetet, egy vidám mondatot, három együtt töltött percet, egy mosolyt vagy hitet tud adni, mert neki ez van! Mindannyian rászorulunk valamire, de mindannyiunknak van valamije, amit azért kaptunk az Istentől, hogy azt megosszuk másokkal. Találjuk meg, hogy mi mi-ben vagyunk gazdagok, és adjunk! Nagybőjtben, húsvétkor, amikor tehetjük. És ne felejtjük el megköszönni, hogy kaptunk, hogy adhattunk.

Hálásan köszönjük a több tucat élelmiszersomogót, melyet a nagybőjt gyűjtés során kaptunk, amivel a szerényebb körülmények között élő család-jaink, egyedül élő testvéreink hétköznap-napi nehézségeit próbálunk enyhíteni. Köszönjük, hogy kaptunk, köszönjük, hogy adhattunk.

Lengyel Dávid

HÁZASPÁR TALÁLKOZÓ

A tavalyi kezdeményezést folytatva, idén is megrendezésre került a kistarcsai plébánián a Házaspár találkozó. A találkozó célja nemcsak fizikai találkozás a kistarcsai házások számára, hanem egyfajta lelki nap, ahol töltekezni, megerősödni lehet, és tanulni másoktól és a meghívott vezetőktől.

A találkozó minden kistarcsai házaspár számára nyitott, sőt a jegyesek is meghívást kapnak. A résztvevők sokszínűségét az is mutatja, hogy az egy éve házasodottaktól a több mint harminc éve házásokig tettek eleget a meghívásnak.

Az idén – a tavalyi találkozóhoz viszonyítva – néhány párral kevesebben voltunk, de ugyanabban a családi, meghitt és felszabadult hangulatú együttlétben volt részünk.

A nap a *Jöjj Szentlélek Úristen* kezdetű énekkel és közös fohással indult, majd a délelőtti folyamán megnéztük a *Ha a férfi igazán szeret* című filmet Kovács Bernadett és Dabóczi Rita nővér-pszichológusok irányításával. Ez annyiban tért el egy hagyományos filmnézéstől, hogy időnként megállították a filmet, és lehetőségünk volt az addig látottakról beszélgetni. Nemcsak a vezetők, hanem a résztvevő házaspárok is nagyon érdekes véleményeket, meglátásokat fogalmaztak meg. Ha a moziban vagy otthon néztük volna meg a filmet, csak a töredék mondani-való jött volna át.

A film az alkoholizmus problémáján keresztül mutat be egy párkapcsolatot, ami a kommunikáció javítása és az őszinte egymásra figyelés által sikeresen átvészeli a házasság legkomolyabb nehézségeit is. Nyilván mindenki mást vitt haza a filmből, mert minden pár-

kapcsolat más és más, de két dologban egyetértettek a résztvevők:

– Nem önzően kell szeretnünk a házastársunkat, hanem úgy, ahogyan ő azt be tudja fogadni, és a szeretetünkkel ne fojtsuk meg, hanem gazdagítsuk a másik személyiségét.

– A közösség elengedhetetlen (barátok, nagycsalád, egyházi közösség), hiszen a befele fordulás elmagányosít önmagunktól és a másik embertől egyaránt. Kell, hogy legyen kívül megosztani az érzéseket, az élményeket, legyen az pozitív vagy negatív.

Ebéd után hosszas kávézás és süteményezés közepette lehetőségünk volt kötetlenül is beszélgetni, megosztani egymással a véleményünket.

Délután *Somogyiné Dr. Petik Krisztina* pszichológus tartott előadást *Kommunikáció a családban* címmel, aminek a keretei között több megbeszélni való feladatot is kaptunk, különféle típusú csoportokra osztva: párok, férfiak, nők.

Ezek nagyon tartalmasak és izgalmasak voltak. Időnként az őszinteség ösztönösülésszerűen készítette a párokat, vagy éppen nevetésre a csapatot, amit azért volt jó megtapasztalni, mert ilyenkor az válik egyértelművé, hogy minden házaspárnak megvan a maga egyedi története, ugyanakkor vannak olyan momentumok, amelyek majdnem minden házasságban jelen vannak. Ezekről nyitott körben beszélgetve ráébredünk, hogy nem vagyunk egyedül a kihívásainkkal. Megosztva véleményünket másokkal tanulunk és taníthatunk.

A nap szentmisével zárult, és egy belső elhatározással, hogy reméljük, jövőre is itt leszünk ☺.

A 2011-es év, mint tudjuk, a Család éve, és nemcsak keresztény körökben, hanem több világi médiának is kiemelt témája a család. Közismert pszichológusok és szakemberek keresik a családot érintő problémák megoldását.

Ez azért is fontos, mert a világi fórumok is felismerték, hogy válságos a házasságok és a családok helyzete. Nem kell részletezni, csak körül kell néznünk: válások, elhidegült kapcsola-

tok, megtört felek, szomorú gyermekek, akik valójában nem tehetnek semmiről.

Mi, keresztény házaspárként úgy érezzük, hogy ha a házasságok, a párkapcsolatok Istenbe gyökereznek, és képesek a Szentlélek kegyelme által újra és újra megújulni, akkor maga a család intézménye is sokkal stabilabbá válik. Fontos tudatosítani, hogy mi magunk is bukdácsoló és bűnös emberek vagyunk, de a döntésünk, hogy szeretnénk jobbá válni, és egymás mellett kitartani egy életen keresztül, elég erőt és lelkesedést tud adni ahhoz, hogy ne fásuljunk bele a hétköznapiakba, hanem folyamatosan küzdjünk egymásért.

Tavaly a Mécs találkozón mondta *Bíró László* püspök atya, hogy a házaspároknak receptre kellene felírni a közös élményeket, különben elhidegülnek, aztán elidegenednek egymástól. Kell, hogy legyenek ünnepeink. És ez a találkozó épp egy ilyen ünnepi lehetőség minden házaspár számára.

Hálásan köszönjük a magunk és az összes résztvevő házaspár nevében az atyáknak, a szervezőknek, az előadóknek és nem utolsósorban a lelkes segítőknek ezt a szép napot. Ezúttal hívni, biztatni szeretnénk azokat is, akik idén nem jöttek el, hogy jövőre engedjenek a Szentlélek hívó szavának, és tegyenek félre minden teendőket, jöjjenek és éljék meg ők is ezt a belső örömet, amihez semmi másra nincs szükség, mint „Jelen-létre” és őszintén nyitott szívre.

Bálint Arnold és Brigitta

Véleményeket a következő oldalon olvashat.

NÉHÁNY GONDOLAT A RÉSZTVEVŐ PÁROKTÓL:

„A film mondanivalója nagyon megérintett. Kitűnő választás volt, és mindkettőnk számára újdonság.”

„Útravalóul a problémák kezeléséhez kaptunk segítséget.”

„Vidámság, oldott hangulat, a Szentlélek jelenléte jellemezte a napot. Valódi »közösségi« együttléte vált a találkozót!”

„Rájöttünk, hogy magunkról is van még mit tanulni.”

„Türelem a másik fél felé, sok-sok türelem.”

„Nagyon tetszettek az előadások, a film is sok ötlettel szolgált, hogy ezentúl mit ne tegyünk a házasságunkban.”

„Finom volt az ebéd, a vendéglátás bőséges, köszönjük szépen a kiszolgálást a segítőknek!”

„Más szemmel nézek a férjemre a találkozó óta, sokat változott pozitív irányba a kapcsolatunk.”

„Rádöbentem, hogy közel húsz éve nem jól szeretem a feleségemet! Elnyomtam őt a szeretettemmel, de még-

sem tudtam megfogalmazni az érzéseimet neki. A találkozó után sokat és mélyen beszélgettünk az érzéseinkről kettesben, a jövőben még számos beszélgetésünk lesz majd a találkozón felmerült témákról. Teljesen felfrissült a házasságunk! Köszönjük szépen ezt a lehetőséget. Jövőre is jönni fogunk!”

„Jó volt a légkör, megismertünk új embereket, jót beszélgettünk, sokat töltöttünk ezen a napon.”

„Hálás szívvel köszönjük a szervezők munkáját, megérte eljönni, nem bántuk meg, hogy ezt a napot a házaspár találkozóra szántuk és nem a virágoskert kapálására!”

TÚRMEZEI ERZSÉBET: ÁTRAGYOG-E RAJTUNK?

Benéz a Nap a templomablakon.

Átragyog a színes ruhájú tizenkét férfialakon.

Tarka foltokat vet a padsorokra, s a kislány édesanyja mellett.

Az nézi egy darabig álmétkodva a szép mozaik templomablakot, a tizenkét sugárzó alakot.

Aztán kérdez, legrosszabbkor talán.

Megkérdi: „Kik azok, édesanyám?”

Tart még az igehirdetés.

Édesanyja csak arra figyel.

Egyetlen szóval csendesíti el:

„KERESZTÉNYEK!”

S hangzik tovább a prédikáció, szól az orgona, zeng az ének.

„Gyerekek” – vetődik fel hittanórán néhány nap múlva váratlan a kérdés:

„Milyen emberek a keresztények?”

Ki mondja meg nekem?”

S a kis csapat nagy igyekezettel töri a fejét a feleleten.

Aztán egy kislány jelentkezik.

– Tanítója ilyen feleletet

REJTVÉNY

Keresd meg az elrejtett Szentírási idézetet!

I	S	Z	B	E	N	N	E	E	L	N
H	I	K	A	Z	A	D	N	I	M	E
T	A	É	R	T	E	H	O	G	Y	V
D	A	T	Á	I	F	T	T	Ö	L	E
H	O	G	Y	E	G	Y	S	Z	Ü	S
T	O	G	Á	L	I	V	A	N	E	S
Z	E	R	E	T	T	E	I	S	T	Z
S	Y	G	Ú	M	E	N	A	H	N	E

egyhamar újra aligha kap. -

„A keresztények olyan emberek, akiken átsüt a nap!”

Milyen gyermeki, igaz felelet!

Lehet-e annál drágább feladat,

mint, hogy rajtad, rajtam, mindegyikünkön

átsüssön-ragyogjon a Nap?!

Átragyogjon sötét világba,

és beragyogjon sötét szíveket!

Nem, ennél szebb feladat nem lehet!

Kísérjen hát egyre a kérdés tovább a kérdés

tovább a kérdés

átragyog-e, átsüt-e rajtad,

átragyog-e rajtam a Nap?!

Az Ki(s)olvasót összeállította:

Csonkáné Kisréti Boglárka

Megjétes: „Hanem úgy szerette Isten a világot, hogy egy szülőt fát adta érte, hogy mindaz, aki hisz benne el ne vesszen”

Szentmisék rendje

Hétfő: 18.00
kedd: 7.00
szerda: 18.00
csütörtök: 18.00
péntek: 7.00
szombat: 7.00; **18.00** (elővételezett)
vasárnap: **7.30; 9.00; 10.30**

Nagytarcsán általában a hónap páros vasárnapjain lesz szentmise **11.30-tól**. Kérjük figyelje a hirdetést!

Irodai órák a plébánián

hétfő: 15–18
szerda: 10–12
csütörtök: 10–12
péntek: 16–18

NYÁRI PROGRAMAJÁNLÓ

- Egyházközségi évváró

Június 11-én, szombaton évváró délutánt tartunk a focipályán. Délután 3 órától várjuk a családokat. Tervezünk foci bajnokságot, tollas versenyt. A vacsora virsli lesz, üdítőt és süteményt mindenki hozzon!

- Te Deum

Tanév végi hálaadó szentmise **június 12-én, vasárnap 9 órakor** lesz a templomban.

Várunk minden kistarcsai diákot a szüleivel erre a szentmisére!

- 15 éves a MÉCS – Országos találkozó, **Esztergom, június 18.**

Meghívtak: a MÉCS Családközösségek minden családja, a MÉCS Napok résztvevői, papok és kispapok, akiknek fontos a családpsztoráció, ismerősök és érdeklődők, akiknek fontos a család keresztény hitben való erősítése.

- VII. Váci Egyházmegyei Találkozó – **június 24–25., Szolnok**

A találkozó mottója: „A szeretet összeköt.” A kétnapos ünnepség sok változatos eseménnyel, kulturális programokkal, koncertekkel várja az oda zárandókat. Előadásokat hallhatunk a Szolnok és környékén tevékenykedő vértanú papokról, a család és a hit kap-

TÁBORI FELAJÁNLÁSOK

- Nyári hittanos napközis tábor **július 4–8-ig** a plébánián.

A táborral kapcsolatban szülői értekezletet tartunk július 3-án 9.45-kor, a szentmise után a plébánián.

Egyházközségünk idén már nyolcadik alkalommal szervez tábort a kistarcsai gyermekeknek. A nyári táborozás a keresztény nevelés egyik nagyszerű eszköze. Nagyon fontos a gyermekek közösségi nevelése, a közösségbe való bevezetése. Megismerkednek a teremtett világ szépségével és védelmével, hazánk természeti, épített, és művészi értékeivel. A tábori élet önállóságra, alkalmazkodásra, kitartásra, lemondásra nevel.

Az elmúlt évben összesen 120 gyermeknek volt része a táborozás örömeiben. Egyházközségünk és a Váci Egyházmegye is támogatja a hittanos táborokat, hogy a szülőkre háruló anyagi terhet enyhítsük. Több gyermek anyagi okok miatt mégsem tud eljönni.

→ csolatáról. A nagy előadást A szeretet összeköt címmel *Böjte Csaba* testvér tartja.

- Hittanos tábor Dég **július 24–30.**

Szülői értekezletet tartunk június 10-én 18 órakor a plébánia közösségi termében.

Ha van lehetősége, akár pénzbeli, akár természetbeli (édesség, ajándéktárgy, gyümölcs stb.) támogatással segítse a gyermekek táborozását!

Szívesen fogadunk ötleteket arra vonatkozóan, hogy mely testvérünket lehetne megkeresni ez ügyben, hiszen az elmúlt évben is több kistarcsai vállalkozó támogatta törekvéseinket.

Méhes Zsuzsa táborvezető

70/225 3060

A programok megtalálhatók a <http://www.vaciegyhazmegye.hu/> honlapon.

- Lelkigyakorlat

A kistarcsai és csömöri egyházközség nyári közös lelkigyakorlata **Máriabesnyőn** lesz **augusztus 12–14-ig**, péntek délutántól vasárnap délig.

- Az állandó egyházközségi programok nagy részében nyári szünetet tartanak. Kérjük, figyeljék a hirdetéseket a megrendezésre kerülő programokról.

Kiadja: Kistarcsai Római Katolikus Egyházközség
Alapító: Somlai József c. apát; Felelős kiadó: Görbe József plébános
Főszerkesztő: Lauer Tamás; Társszerkesztő: Csicsiri Ferenc, Galántai Viktor
Korrektúra: Rochlitz Bernadett; Készült 400 példányban
A plébánia címe: 2143 Kistarcsa, Széchenyi u. 13. Telefon: 06 (30) 640–1359
Web: <http://kistarcsa.plebania.hu>; E-mail: kistarcsa@communio.hu